

OFENZIVA JE MOČNEJŠA

Velika nemška ofenziva v Belgiji in Luksenburški še vedno narašča v svoji silovitosti. Pet do šest tančnih divizij in osem do devet infanterijskih divizij se vali skozi 45 milj široko odprtino v ameriški črti, toda poročila s fronte naznanjajo, da ameriški odpor stalno narašča na obeh krilih sovražnega prodiranja.

Položaj je zelo resen in večeraj je postal še tem resnejši, ko zavezniški aeroplani zaradi goste megle niso mogli pomagati tepnim divizijam generala Courtney A.H. Hodgesa. Bombniki so bili v megli privežani na letališča, ko so se nemški tanki vedno bolj zajedali v ameriško črto v Belgiji in Luksenburški.

Sovražni oddelki drviijo po pokrajini in cepijo ameriške skupine v majhne oddelke, ki se junaško branijo.

Ofenziva je izgubila svoj krajevni značaj, kajti ogrožena varnost za cele armade in ves vojni značaj na zapadu. V zadnjih 24 urah so Nemci precej napredovali in mogoče bodo še več. Zavezniško poveljstvo ukrepa vse potrebno, da vstavi nemško prodiranje in slednjič more vdariti nazaj s tako silo, da se bodo morali Nemci vstaviti.

Feldmaršal von Manstedt je v to ofenzivo vrgel vse sile, ki jih je imel na razpolago. Vsa dan prileti nad ameriško armado več letočih bomb, kot pa jih je kak dan priletelo nad London poleti. Von Rundstedt uporablja tudi neko novo orožje, čegar značaj še ni znan, in novih grenadinskih divizij, ki so po večini infanterijske.

Tak je bil položaj v ponedeljek popoldne. Vojaška cenzura ne dovoljuje poročevati, kako so se dogodki na fronti razvijali dalje.

Toda od tedaj naprej so

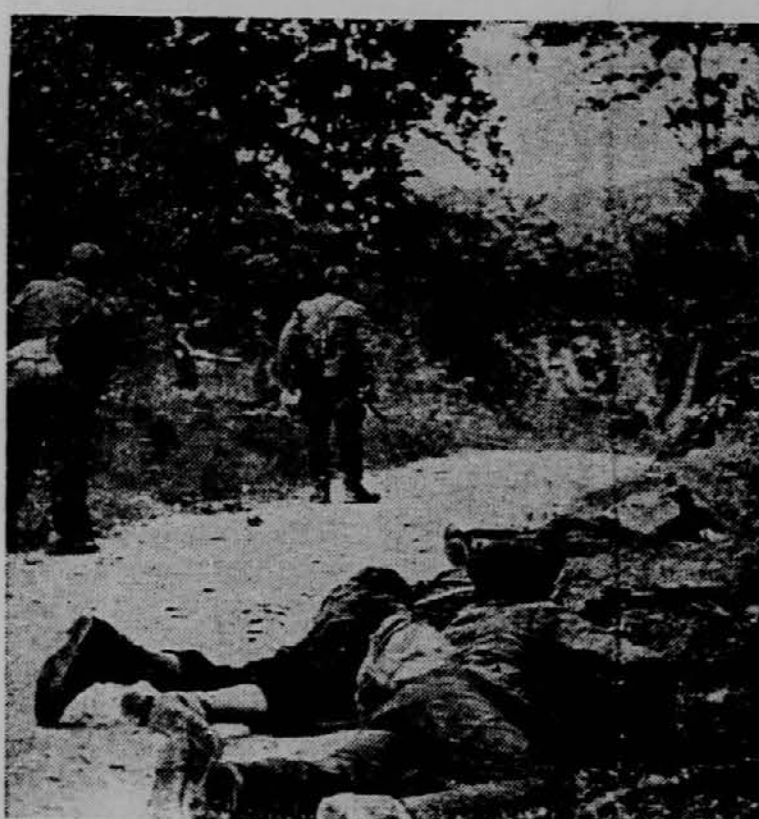
Nemci zopet napredovali in so zavzeli Consdorf v Luksenburški, 13 milj severno od glavne mesta Luksemburga ter so pustili močan oddelek, da obkoli Amerikance, ki branijo obmejno mesto Echternach, v čegar bližini je sovražnik vdrl na Luksenburško.

Nemški oddelki, ki prodirajo skozi Consdorf proti zapadu, hitijo proti križiščem železnice in cest, ki peljejo proti severu in jugu skozi Luksenburško. Consdorf je pet milj od meje. Dva tančna oddelka sta vdarila čez mejo v Belgijo ter hitita proti St. Vitnu.

Medtem ko zavezniški poročevalci ne smejo poročati o poteku bojev, je nemški radijski komentator Ludwig Sartorius poročal, da so Nemci še dalje napredovali, da pa postaja ameriški odpor vedno večji.

Nemška poročila trdijo, da so Nemci od nedelje vjeli 10 tisoč Amerikancev. Ime nemškega poveljnika v tej ofenzivi ni znano, toda po njegovi taktiki je mogoče sklepati, da je to nekdanji Rommelov prijatelj general Hassel Ecard v. Mantuffel, ker se poslužuje Rommelove taktike in ki je bil poveljnik pete oklopne armade na zapadni fronti. Zato je mogoče domnevati, da je načrt za to ofenzivo pod vrhovnim poveljstvom feldmaršala v. Rundstedta izdelal general v. Mantuffel in tudi ofenzivo vodi.

Slovenski Partizani

Prizor iz gozdne pokrajine v Sloveniji, kjer vsak slovenski bojevniki skuša ubiti kar največ Nemcev, ki so zasedli Slovenijo.

SESTAVLJANJE JUGOSLOV. VLADE

Dr. Ivan Šubašić, ki skuša dobiti od angleške vlade odobrenje za načrt, ki ga je že odobril maršal Stalin, za novo jugoslovansko federalno vlado, je razložil svoj načrt vnanjemu ministru Anthony Eden. Pričakuje tudi, da bo videl Winston Churchilla še ta teden in da se bo kmalu vrnil v Beograd, da sestavi vlado.

Kot je rekel minister Eden,

od strani angleške vlade ne bo nobenega nasprotstva proti sporazumu med dr. Šubašićem in maršalom Titom glede nove jugoslovanske vlade.

Angleški diplomatski krogi tudi upajo, da bo sprejet Šubašić-Titov predlog za regentstvo do ljudskega glasovanja navzlic temu, da se temu protivi kralj Peter in njegovi pristaši.

NEMCI DRVIJO V POGUBO

Po mnenju vojaških izvedencev v Washingtonu drvi Nemčija, ker je pričela svojo veliko ofenzivo z nezadostnimi vojaškimi potrebščinami, v gotovo pogubo in bo mogoče vsled tega tudi prej zlomljen nemški odpor.

V sedanjio ofenzivo so Nemci vrgli od 10 do 12 divizij. Vojaški izvedenci pravijo, da s tako silo morejo Nemci prodreti največ 50 do 75 milj v Francijo in odrezati nekaj ameriške armade pred Kolinom.

Prišli pa so iz močnega obrambnega pasu v odprt svet, kjer morajo imeti velikanse armade, če hočejo doseči kak večji uspeh. Zavezniški bodo seveda postavili novo obrambno črto in kadar pridejo Nemci do nje, tedaj se bo pričela bitka, ki bo zahtevala velikanske izgube, katerih nemške armade ne bodo mogle prenesti, še manj pa nadomestiti.

Namesto, da bi nad zavezniški izvojevali veliko zmago, so samo prebili zavezniško črto, obenem pa bodo tudi v svoji črti pustili veliko odprtino katero bodo porabili Amerikanci in Nemci bodo doživeli velikanski poraz.

Kupite en "extra" bond ta teden!

VELIK ZRAČNI NAPAD NA TOKIO

Osiska poročila naznanjajo, da so sinoči ameriški superbombniki B-29 s Saipana prileteli nad Tokio in so ga obsipali z vžigalnimi bombami, ki so zanele več velikih požarov.

Tokijsko poročilo pravi, da so bombniki prileteli z Mariannom in so ponoči leteli nad Tokiom ter metali vžigalne bombe, ki so zanele več požarov, ki pa so bili kmalu pogaseni.

Japonske ladje gredo na dno

Admiral Nimitz je sporočil, da so ameriški bombniki z matičnih ladij okoli Luzina 13., 14. in 15. decembra potopili 41 japonskih ladij. Poznejše poročilo dostavlja, da je bilo poškodovanih nadaljnjih 66 ladij. Ameriške izgube znašajo 27 aeroplanov.

Angleži hočejo popraviti Zvon svobode

Londonski list "Times" je sporočil, da se je Whitechapel Bell Foundry, ki je vtila ameriški Zvon svobode (Liberty Bell) leta 1752, ponudila, da popravi razpoko zvona, ki je simbol ameriške neodvisnosti, in sicer brezplačno ter iz prijateljstva do Amerike.

Zvon, ki je visel v zvoniku Independence Hall v Philadel-

Rusi prodirajo v Slovaško

Ruska motorizirana infanterija je vdarila sedem milj dalje v Čehoslovaško ter se je v velikemu križišču cest in železnic Lucenu približala na 17 milj. Berlin pa poroča, da so ruski fanki pričeli z močnimi napadi, da bi vdarili na planjavo, ki pelje proti Bratislavi.

Nemška časnikarska agentura DNB poroča, da so ruski tančni oddelki napredovali pet milj ob severnem bregu Donave in so dospeli v Nagymaros, od koder bodo najbrže skušali premestiti Donavo in zapreti 35 milj široko odprtino, ki je še edina, po kateri se morejo Nemci umakniti iz Budimpešte.

Moskovski radio naznanja, da so Nemci v zadnjih dveh dneh izvedli nič manj kot 60 protinapadov proti ruskim postojankam 14 milj južno in 14 milj vzhodno od Košic, toda dodaja, da so bili vsi nemški napadi odbiti in da dve ruski armadi vedno bolj zožujeta o-

broč okoli Košic, kjer se steka 19 cest in železnic.

Ruska poročila ne poročajo o poteku bojev za Košice, toda druga ukrajinska armada maršala Malinovskega je raztegnila svoje oporišče ob zapadnem bregu Slane ter je zavzela 13 trgov in vasi.

Severno od velikega kolena Donave so v teku veliki boji. Močni ruski in nemški tančni oddelki so zapleteni v vroče boje blizu Nagymarosa.

Moskva poroča, da je Malinovskijeva armada navzlic močnemu sovražnemu odporu zadnja dva tedna vjela 1000 Nemcev in Madžarov povprečno na dan.

Hrvatski kvizlingi se pripravljajo na beg

Nek švicarski list v Curihu poroča, da v Rimu pripravljajo sodnijsko postopanje proti hrvaškemu kvizlingu poglavniku dr. Ante Paveliću pod obdolžbo, da je zasnoval zaroto in podpiral zarotnike, ki so umorili kralja Aleksandra in francoskega vnanjega ministra Barthoua v Marseillesu leta 1934.

Švicarski list dalje pravi, da na Hrvaškem vre in da je tam še vedno nekaj plačanih agitatorjev, kot propagandni ravnatelj Ivo Bogdan, ki skuša Hrvate prepričati, da so neodvisni in da žive v neodvisni državi in da Nemci v deželi niso osvoboditelji, temveč osvoboditelji.

Pomoč je nujno potrebna!

Ladja, ki bo peljala obleko in drugo blago v Jugoslavijo, da jo bo mogoče hitro prepešiti se ni dospela v New York, toda neka druga ladja bo nekaj tega blaga odpeljala prihodnji teden. Cel pošilja-

phiji, je počil leta 1835, ko so z njim zvonili smrtno uro za vrhovnega sodnika Johna Marshalla.

tež je treba pripraviti, tako da jo bo mogoče hitro prepešiti se ni dospela v New York, toda neka druga ladja bo nekaj tega blaga odpeljala prihodnji teden. Cel pošilja-

phiji, je počil leta 1835, ko so z njim zvonili smrtno uro za vrhovnega sodnika Johna Marshalla.

Pomoč je nujno potrebna, zato priskočite na pomoč!

Navzlic temu obupnim Bogdanovim trditvam pa se Pavelićeva vlada ne počuti varno in mnogi kvizlingi svojo latnino zamenjujejo za tuji denar in se pripravljajo na beg.

ŽENSKI LAS REŠIL ŽIVLJENJE ŠTIRIM VOJAKOM

Življenje štirih vojakov na francoski fronti je dobesedno viselo na lasu, kajti dolg, črn las Mrs. Eve Such iz Londona je rešil življenje štirih ranjenih vojakov.

Njen mož William Such dela v neki bolnišnici v Franciji in je svoji ženi sporočil, kako je njen las rešil življenje štirim vojakom. Zgodilo se je tako-le:

V bolnišnico so pripeljali štiri ranjene vojake, katerim je strel iz puške ali pa šrapnel prerezal žive. Zdravniki so izjavili, da jim je mogoče rešiti življenje samo na ta način, da jim zašijejo raztrgane žive, toda to je bilo nemogoče, ker ni bilo na razpolago dovolj tanke niti. Svila je bila predelana. Zdravniki so rekli, da je za to potreben človeški las. Premieri so las vsem bolničarkam v bolnišnici, pa so bili pretanki. Tedaj pa se Such spomni, da ima shranjenih nekaj las svoje žene ter jih ponudi zdravnikom. Zdravniki so las premerili in so bili ravno prav debeli ter so vojakom zašili žive. In Sucheva žena je bila tega silno vesela, ko ji je mož o tem sporočil.

VOJNA ODŠKODNINA

Kot poroča moskovski radio, je bil izdelan natančen načrt, po katerem bo Finska plačala Rusiji vojno odškodnino v znesku \$300,000,000 in sicer v blagu. Ta odškodnina je bila določena v pogojih za premirje med Rusijo in Finsko.

Plačevanje se je pričelo 19. septembra 1944, ko je bilo premirje podpisano in bo trajalo do 19. septembra 1950.

BOJI JUŽNO OD BOLOGNE

Ameriška armada je zapletena v vroče boje z Nemci v okolici Tossignano, poljske in indijske čete pa so skoro popolnoma zlomile sovražni odpor južno od reke Senio na vzhodni strani italijanske fronte.

Ameriške straže, ki so se splazile v Tossignano, so sporočile, da so Nemci po vseh ulicah zgradili močne barikade in da močne nemške straže stoje na vseh cestah v okolici.

Severovzhodno od Faenze so poljske in indijske čete angleške osme armade nekoliko napredovale v nemški devet milj široki podaljšek med Faenzo in Bagnacavallo. Na ta kraj so Nemci spravili mnogo tankov in artilerije ter trdno branijo svoje postojanke ob zapadnem bregu reke Lamone.

Ob Jadranu so Angleži potisnili globoko v nemško črto proti Villa di Comacchio severno od Ravenne. Zavezniška armada, ki prodira proti zapadu od Ravenne, se približuje Bagnacavallo, ki je oddaljena 10 milj.

Brezlični brzozjav — star 43 let

Dne 12. t. m. je minolo 43 let, odkar posluje brezlični brzozjav. Dne 12. decembra, 1901 je namreč izumitelj, Giglielmo Marconi, ustanovil prvo brezlično brzozjavno zvezo med mestom Poldhu v Angliji, in mestom St. Johns, na otoku New Foundland v Severni Ameriki.

TREBA JE DAROVALCEV K RVI!

Plazma RDEČEGA KRIŽA rešuje življenja sto in sto ranjenih vojakov in mornarjev. — Toda potrebnih je še na tisoče darovalcev krvi. Dajte pint krvi, da rešite življenje.

Atlantski čarter ni podpisan

Predsednik Roosevelt se je včeraj vrnil s tritedenskih počitnic na jugu v Washington in popoldne je že imel običajno časnikarsko konferenco. — Predsednika so časnikarji obmetavali z raznimi vprašanji, na katera je po svoji navadi odgovarjal bodisi šaljivo, bodisi resno, ali pa izogibno.

Na vprašanje nekega časnikarja, kje je Atlantski čarter, je predsednik odgovoril, da pravi Atlantski čarter sploh nikdar ni bil sestavljen in ga tudi on in Churchill nista podpisala, pač pa si je vsak zapisal poamezne točke čarterja in ga tudi vsak sam za sebe hranil. Pri vsem tem pa ostane čarter v veljavi.

Zakaj ni cigaret?

V Goldereek, Mont., se je stiral vlak in pri tem je pričel greti tovarni voz, v katerem je bilo 168,204,000 cigaret, ki so vse zgorele.

Najlepše božično darilo je bond Šestega vojnega posojila!

"GLAS NARODA"

("VOICE OF THE PEOPLE")

Owned and Published by Slovenic Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakner, President; Ignac Hude, Treasurer; Joseph Lopaha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

:: 51st YEAR ::

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertisement on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO:
\$7.—; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

Božične misli

Prav nič prijetne misli nas ne obhajajo letošnji Božič, kajti naše pričakovanje in upanje, da bo v tem času zavlada mir na zemlji, se ni uresničilo.

Se teče kri čveta mladine skoro vseh narodov po stranih bojnih poljanah in nikogar ni, ki bi nam mogel le približno povedati, kdaj bo konec temu strašnem nečloveškemu klanju.

Odkar se piše zgodovina človeštva, so bile vojne in najstarejši predniki človeka so se pobijali med seboj, kajti življenje je vsvarjeno na podlagi zakona, da se mora eno živo bitje umakniti drugemu, da more živeti. Če se ne umakne z naravno smrtjo, se mora umakniti z nasilno. Tako je v najnižjem rastlinstvu, to je v živalstvu od najnižje do najvišje stopnje in zalibog, si je ta zakon narave kot svojo pravico vzel tudi človek. V boju za obstanek je hodil človek po poti ubijanja človeka.

Po naši pameti pa od početka sveta klanje med človekom ni bilo nikdar potrebno, kajti zemlje je še vedno dovolj za dvakrat, trikrat toliko ljudi, kot je imamo.

Vzrok vojn ni treba nikdar iskati v pomanjkanju zemlje, temveč v nevoščljivosti med človeškimi plemeni. Pa tudi ne moremo reči, da so si človeška plemena med seboj sovražna, tako sovražna, da hlepe po krvi enega drugega. Vojne delajo voditelji človeških plemen, rodov in narodov. Želja takih voditeljev po nadmoči nad drugimi narodi dovede do vojne, kar je prav posebno vzrok v sedanji vojni, ki v krvoločnosti nima primera v zgodovini. Vsaka vojna je imela pri vsej svoji krutosti vendar nekaj človeškega na sebi, sedanja vojna je do skrajnosti krvoločna in neumljena.

V prejšnjih vojnah so se vojaki pobijali med seboj in ljudje, ki so ostali doma, so bili obvarovani saj deloma velikih strahot. Sedaj pa v mnogih slučajih največje gorje prenaša ravno civilno prebivalstvo.

Vojna na Kitajskem je že osem let, Poljsko je Nemčija napadla pred petimi leti, Jugoslavijo pred tremi leti, Japonska je napadla Pearl Harbor pred tremi leti.

Vojna vihra divja dalje in nobenih znakov še ni, da bi bila kaj kmalu končana.

Zima! Kaj je strahnejša kot zima v vojni! In zlasti v sedanji vojni! Poleti se gre, ko se morejo ljudje, kot zlasti v sedanji vojni, skrivati po gozdovih in jih ne zebe; toda pozimi pride na nje vsa groza strupenega mraza in si v sled nevarnosti pred sovražnikom niti ne upajo zapaliti ognja.

Ze pet, šest zim gredo narodi skozi vojno, naš slovenski narod je nastopil četrto zimo. Koliko jih je v teh letih pomrlo vsled gladi in trpinčenja po koncentracijskih taboriščih, po vaseh, ki so jih zavzeli krvoločni, toda koliko več jih je pobrala zima!

Saj ne moremo niti pojmiti vsega trpljenja, ki ga morajo v sedanji vojni prenašati narodi in še najbolj, kot bi bil preklet, naš slovenski narod. — Nemec je izgubil dušo in neumljeno trpinči podjarmljene narode.

Slab Božič imajo naši bratje in sestre v naši rojstni deželi. Koliko izmed njih bo obhajalo Novo leto? Koliko njih bo dočakalo pomladi?

Za božične praznike ne bodo imeli pečenke in potice, kot so jih imeli, ko so živeli zadovoljno v miru, dasi v revščini. Božič za nje ne bo čas veselja.

Mi, ki smo tukaj v deželi, kjer navzlic vojni še obstoji blagostanje, bomo sedeli ob bogato obloženih mizah in bomo naravnim potrebam zadostili mnogo več, kot je potrebno.

Mislino tedaj na naše brate in sestre in naj se nam zasmilijo. Zbirajmo ob božičnih praznikih pomoč za nje, da jo pošljemo, kadar pride barka, ki se že vozi po morju skoro dva meseca, pa je še ni od nikoder in — zaradi vojne tajnosti — tudi ni dovoljeno povedati, kod jo premetavajo morskimi valovi.

Toda prišla bo — tako so obljubili — in tedaj glejmo, da jo bomo napolnili in glejmo tudi, da nam bo ostalo še mnogo blaga, ki ga bomo mogli poslati z drugo barko, ki bo prišla po pomoč.

Vsem pa vesel Božič in srečno Novo leto! Mislite vedno na svoje brate in sestre, ki so lačni in vas prosijo pomoči!

V TAKO pomembnem času, v katerem se odločajo usode narodov in tudi usoda slovenskega naroda in ko v mnogih hišah v sreli težko leži misel na onega, ki je daleč na bojni poljani, želimo vsem, da obhajajo božične praznike v kar najboljšem razpoloženju in v upanju, da bo požar, ki je objel ves svet, prihodnje leto ugasnil in se bo v nas vse vrnilo zadovoljstvo.

Uredništvo in Upravništvo "Glasa Naroda"

Kmalo bo zvonilo...

BOŽIČNA POVEST — SPISAL F. S.

Bilo je pred Božičem 1. 1897. Zunan je snežilo; mati je pripravljala jaslice. Jaz sem igral in zgafo delal.

"Mama, ali smem letos k polnočnicam?"

"No, zakaj pa ne; prihodnji mesec boš deset let star in kdve, če bom prihodnje leto še živa. Le pojdi, če bi res tako rad šel."

"Ja, kaj pa oče?" vprašam bojazljivo.

Mati malo pomolči, se dobrohotno nasmeje in reče prijazno:

"Nič mi ne omenim; čisto tiho bodi. Imamo za Božič nekaj vina, žganje bom pa menda id Kukovičevih dobila". Položila je prst na usta in smehljuje zagrožila:

"Pa da mi boš čisto tiho, drugače ne bo nič!"

"Saj bom, mama", in držal sem objubo, dasi nisem razumel, kaj namerava.

Sveti večer. Oster veter je podil bele snežinke po poboeju v snegu pobeljenega Pohorja. Oče je priobantil proti 7. uri od nekod. V predsobi se je stepal in zbiral sneg z velikih škornjev. Pri tem je, kakor je imel navado, krekpo preklinjal. To mu je bilo tem lažje, ker je to z glave znal in se mu ni bilo treba učiti. Stopi v izbo, gulji ušesa in razgraja:

"Prokleti veter! Kakor da bi mu kdo ušesa rezal", se je ludoval.

Mati pravi: "Pa vsaj ne preklinjaj; mar ne veš, da je Sveti večer? Na, pij, in se pogrej".

"Ah, baba, zmiraj tvojo staro pridigo v petek ali svestek", rolni oče, zgrabi čašo z vinom in v dušku izpije.

"Kako to greje!" seže po steklenici, si ponovno natoči izpije in porodno zapoje z svojimi hroščevim glasom:

"Kar po grlu dol zdrči, To človeka gor drži".

Mati: "Je dobro to vino?"

Oče: "Dobro, dobro; pa močno kot šnops".

Mati se hudomušno nasmeje, malo ponežikne in mi reče dobrohotno:

"Spať pojdi, Francek, drem-ljes, truden si!"

Nisem bil posebno truden, tudi dremal nisem, vendar sem slutil materino nedolžno prevaro in sem ubogal, se hitro slekel in zlezal v njeno postelj. Kmalo sem sladko spal.

Začutim rahel tresljaj na glavi in odprem oči. Ob postelji stoji mati. Z eno roko mi ljubeznjivo gladi lase, z drugo drži svečo, ki je le slabotno brlela.

"Kmalo bo zvonilo; vstani, če hočeš k polnočnicam. Kolarjev Tone že čaka na tebe v kuhinji; kmalo bo enajsta ura".

Bliskoma sem skočil s postelje. Mama namigne na posodo z vodo. Še nikdar si nisem tako hitro izmil spanca iz oči, kakor isti večer. Mati je pripravila kavo in pečiva. Meni, kakor Tonetu, je izborna dišala. Zdaj sem se spomnil starega.

"Kaj pa oče?" vprašam plaho.

"Ali ne slišiš, kako smrči tam na klopi, kakor bi drva žagal? Z žganjem krščeno vino ima čudovito moč. Nič se ne boj, Francek, pred četrto ali peto uro zjutraj se ne bo zbudil. No, le pojdi zdaj v božjem imenu".

Stopila sva v mrzlo noč. Ne spominjam se, ali je svetila luna. Mislim, da ne, ker nekateri možje in fantje so svetili z gorečimi bakljami.

Večičastno je odneval glas zimo ženiti, itd. Sicer malo okorno, vendar dobro in po večini nepokvarjeno pohorsko ljudstvo, se je, kakor vsako leto, polagoma vrnilo na svoje skromne domove.

S Kolarjevim Tonetom in Kukovičevim Jožetom smo krenili na stransko pot proti domu. Gremo mimo prijaznega vrta proti lepi hiši na griču.

To je bil dom starega Novaka, ki je bil znan kot največji skupuh v treh farah. Iz meni neznane vzroka, je bil z menoj vedno zelo prijazen, zmiraj je imel kako malenkost za mene, dostikrat tudi kaj boljšega.

Novak isto noč ni bil pri polnočnicah. Stal je ob vogalu hiše in vidno zamišljen zrl v daljavo. Ko nas zagleda, me pokliče in vsi smo krenili proti njemu.

"Dober večer, stric! Mrzlo je in prehladili se boste ko kar zvonov v sinjo noč. Stopimo v sicer majhno farno cerkev sv. Martina, ki pa se je moji otroški fantaziji takrat zdela večja, kakor katedrala v Gradcu, na Dunaju, Milanu, Koelnu, Frankfurtu in nekaterih drugih mestih, ki sem jih videl leta pozneje. Organist in pevec na koro so se izredno potrudili in blagodejno je donela pesem:

"Kakor sveče zdaj gorijo, Naj goreče naše srce bo. Zvonci glasno naj zvonijo, Orgle z nami pojejo".

Polnočna masa je minila. Kakor običajno, so se nekateri še malo pomudili pred cerkvijo, da pokranljajo o tem in onem. Koga letos ni več, kdo je pri vojaki, kdo se misli to tako zunaj stojiti, ga pozdravimo.

"Mrzlo, mrzlo! Zato pa pojdi v hišo, pojdi, da se ogreje", in že nas je potisnil skozi vrata enega za drugim.

"No, le sedite, kako je bilo pri polnočnicah?" nas pobara in odgovarjali smo kakor smo pač vedeli in znali.

Miza je bila lepo pogrnjena. Kmalo je nanesla stara Barba, ki mi je že leta vzor-

Odpro se kar naenkrat vrata; Zasišli so ženski glas:

"Kje pa ste ubožčki moji? Oh, kako imate mraz!"

Prinesla sem vam gorke kaše, Poleg tega, kruha kos. Rada bi vam, kaj za obleci dala, A moj lastni otrok je bos.

Revčki moji, Le nikar se ne tresite, Ker dan vstajenja, bliza se. Up v srečo, živ nosite; Prišel bo boljši dan, za vse.

Slišali ste govorico, Ki jo zvonovi govore— Za vse nas—ki smo še živi, In za one, ki mrtvi spe.

Zvezda, ki nocoj se dviga, Ima čudno moč. Če le bi jo znali razumeti, Bi nam pregnala noč.

Tolmačimo, jo vsak po svoje, Hvaležni smo ji vsak zase; Pri tem pa mislimo po svoje, Ne na družga—samo na se.

A krivice bodo poravnane; Oče vrnil se bo spet; Mati pride iz tujine, In brat bo brata—brat vnet.

Jedli bomo še potico — Streha spet bo nad glavo; Želi se bom pešnico — Ko tiran bo vzel slovo.

— Ignac Musich

JASLICE

"Hosana!" angelski zbori pojo... Za pesmijo kralji brez kron, pastirji brez čred gredo, vsakemu posebej se je razgorel v škrlat Tvojega uboštva majestat.

Tako stojimo krog podob, okorno rezanih v les, in v barvah živih, kričečih, in marsikaterem licu manjka še zadnja rez in na robovih plašev visečih.

Vsa zemlja z mesti, gozdovi in s prapori v bojih postala je Betlehem.

Vsa zemlja nreja se tiho ob jaslicah Tvojih, radostna v žalostnem času tem.

Ne manjka svatb in pogrebom in smeja in solznih oči v tem dolgem, predolgem sprevodu, še smrt jezdi v njem in mrzle zaspance budi ob Tvojem porodu.

"Hosana!" angelski zbori pojo... Za pesmijo kralji brez kron, pastirji brez čred gredo, vsakemu posebej se je razgorel v škrlat Tvojega uboštva majestat.

(Jan Zahradnik, poslovenil Tine Debeljak.)

no gospodinjala, segretega vina, pečiva in ribe. Tovarišema, ki se nista bila nikdar v isti hiši, se je to še bolj čudno zdelo kakor meni, najmlajšemu.

"No, zdaj pa le sežite in se oklepajte, saj domov še imate skoraj celo uro".

Kukovičev Jože, ki je bil najstarejši in najbolj zgovoren, se ojmajči in vpraša: "Pričakujete Poldeta, kaj ne, ali se je zakasnili? Ni mogoče, da ste te dobrote za nas pripravili".

"Poldeta ne bo nazaj in najbrž nikdar več", odgovori mož žalostno, "na, pa beri". Vzame s police odprto pismo in ga vrže na mizo. Jože čita in odloži pismo. "No, to ni tako hudo, v garnisonspitalu je v Ljubljani. Kmalo bo zopet zdrav. Če ni mogel priti zdaj o Božiču, bo pa o Veliki noči prišel", reče Jože tolažilno.

"O že vem, kako je, če enega, kot on, v tak spital pošljejo. To ni kakor, da je le 'marod'. Iz spitala ga bodo nesli tja, odkoder se nobeden ne vrne. Kmalo pa pojdem tudi jaz za njim".

"Le pospravite vse, škoda zavreči", nam je prijazno prigovarjal Novak. Sam je zaužil le malo, samo toliko, da nam

Kupite en "extra" bond danes!

JASLICE SV. FRANČIŠKA

Božični prazniki bi morali biti dnevi veselja in družinske sreče. V tem času—osobito na sveti večer — bi morala biti pozabljena vsa nesoglasja in mehkoča bi se morala nasmiliti v vsako srce...

Starši z radostjo gledajo na cvetoče otroke, ki ogledujejo razsvetljeno božično drevesce in ljubke jaslice. Tiha pobožnost nas navdaja, posebno pri pogledu na hlevček z božjim Detetom, njegovo materjo in rednikom. Pa tudi pastirji s svojimi čredami in nebeškim angelom nas spominjajo na prihod Rešenika sveta.

Jaslice so najznamenitejši znak božične dobe. Od nekdanje bila navada, posamezne cerkvene praznike tudi upodabljati. V desetem stoletju so prirejali velikončne igre in trdi se, da so v enajstem stoletju predstavljali vernikom dejansko skrivnost svete noči. Poročila iz trinajstega stoletja pričajo, da so postavljali pri božičnih igrah tudi jaslice. Postavljali so jih za oltar, a na oltarju je bila podoba Matere Božje, pred oltarjem pa je v angela preoblečen deček oznanjal rojstvo Gospodovo. Novorojenka je prišlo molit pet pastirjev, s kora pa so se čuli otroški glasovi, pojoči pesem: "Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji!"

Postavljanje jaslic po cerkvi na današnji način traja že okoli tristo let. Ljudstvo pa je hotelo imeti ta simbol božičnih praznikov tudi doma, zato so se Slovencem udomačile v osemnajstem stoletju tudi po hišah in družinah. Jaslice predstavljajo plastično skrivnost svete noči in želje, da bi se uresničil angelov klic:

"Slava Bogu na višavi in mir ljudem na zemlji, ki so do odločil, na se praznuje skriv-

bre volje!"

Sv. Frančišek Asiški se je odločil, na se praznuje skriv-

bre volje!"

Božič na terenu

V borni koči—stiskala Se je kopica otrok. Mrzli so, raztrgani in lačni, Da b' se jih usmilil Bog.

Sešli so se; Prej bili izgubljeni. Le tu in tam— Se mati in oče omeni; Vsi so razkropljeni.

Les moker— Poka v črni peči. Ni loncev—ne gorkote, Le obrazki hrepeneči.

Snežinke bele— Zasipajo jim okna; In tiho, kot solze— Se počasi cedi v izbo, Skoz napol segnita, Z ledom krita okna.

Želodčki skrčeni so— In prazni. Jezik suh, kot skorja. Dolgo niso sili bili; Prava jed—jim je le stor'ja.

Noč počasi jih— Zapira v temo. Ni jih strah— Tise se skupaj; In zro v okna nemo.

Med to gorje nedolžnih; Prihaja glas, iz farne cerkve. Glas zvona, in — Oznanja nov porod.

Ta glas zvona, Ki sega v vas in V vsako borno kočo...

In vse povsod, Kar živega je tod.

Od kadila dim— Se vije med snežnim zrakom, Kot ovijal bi Zivljenje s sivim trakom.

Tiho vabi— V misel svetega Božiča, In opozarja Na rojstvo, nedolžnega otročiča.

Brez glasu— Le s tihim vonjem kliče: Očeta, mater, hlapce, dedke, Revne in bogate; Fante in dekličke.

Iz belih hiš— In revnih koč; Kjer tuli piš— Zakriva noč; Iz vasi in mest, In skrivnih gnezd, Kjer se brikla solza toči.

Večer je svet— Le pojdite in častite: Njega, ki rodil se je, Potem trpel, Da svet nesrečni Bi otel.

Nove dni z Njim začnimo, V pravo smer se obrnimo. Otrok, ki se je n'coj rodil, Nas je le—dobrote učil.

Otroci so se po sebi ozrli, V peči tosnje so se oprli, Sladak spomin, jim objema obraz — In zunaj pa pritiska mraz.

— Ignac Musich

Dopisov brez podpisa in oznake ne prištevamo. Dopolni na lastno odgovornost. Naj bodo v našem uradu najkasneje v sredo zjutraj.

Vesti iz slovenskih naselbin

Dopis se nam vedno dobrodošli, ker zanimajo vse naše čitatelje in se s njimi naši rajski tokreko med seboj pogovarjajo.

KAKO NAPREDUJEMO ZA POMOČ REVEŽEM V JUGOSLAVIJI

Brooklyn, N. Y. — Pred par tedni sem sporočila, kako delujemo tu v Brooklynu v pomoč našim revežem v starem kraju, v naši Jugoslaviji. To je v prvi pošiljki smo od poslali na določeno mesto pet tisoč funtov dobre, čiste in popravljene obleke in sedem zabojev čevljev. V soboto 9. decembra pa drugo pošiljko 3.986 funtov obleke, 115 funtov mila in 104 funtov vsake vrstne gročnice, od katere je največje podarila Miss Mary Dekler, ter 10 zabojev vakovrstnega obuvala.

Dobra ideja, oziroma prav samaritanska, če bi med nami začeli zbirati še jestvine, mila ali druge potrebne stvari, kadar kupujete zase, še par stvari več, takrat se domislite, da te sirote nimajo kje in kaj kupiti, bomo pa mi tukaj zanje kupili, ki imamo precej vsega dovolj. Saj veste, da so jim tudi letošnje pridelke vse pobrali, kam naj se obrnejo, odkod naj pričakujejo, če ne od nas? Še v mirnem času jim je bilo večina vseh povsod zaslomba Amerika! Toliko bolj moramo zdaj skrbeti zanje, ki imajo vso tolažbo in upanje v nas in tolažbo deželo, ki vedno deli in podpira.

Ne, ne smemo jih zdaj varati, temveč pomagamo jih obleči in nasititi, kajti nagi in lačni so!

Sedaj ko je Božič pred vratmi se posebno spominimo na nje; zdaj bolj kot kateri drugi čim odpiramo naša srca, prinesimo jim kot božično darilo, če bo prav bolj pozno, bo vseeno dobro došlo! Veste, naš prostor se je čisto izpraznil zdaj! Naša želja in prošnja od vas vseh je, da nam pomagate zopet napolniti. Treba je hudo veliko obleke predno je pet tisoč funtov. Med nami je še veliko Slovencev, ki se še niso nič odzvali naši pomožni akciji v nobenem oziru. Potem so ljudje, ki ne verjamejo, da bodo naši tam sploh kdaj došli. To vendar ni majhna stvar. Za vso to pošiljatev mora biti odobreno skozi Washington in tam ne gre tako naglo in, kolikor vemo do zdaj, predno bo ta dopis v tisk, bodo že odposlali, kar je nujno potrebno naprej, kar ne bomo zvedeli prej, kot kadar pride od zaželenega cilja.

IŠČE SE—KDO VE ZANJ
Brat ranje JOHANE GAŠPARI, Mr. KENIK, ki se nahaja nekje v Penna, naj se priklasi podpisnemu radi zapuščine zgoraj imenovane njegove sestre poročene Gašpari. —Anton Grdina, 1053 East 62 Street, Cleveland, 3, Ohio.

SILVESTROVA ZABAVA DRUŠTVA "DOMOVINA" V BROOKLYNU

Brooklyn, N. Y. — Blizajoč se koncu tega dramatičnega leta v pogledu človečanstva in borbi proti tiranskim zatiranjem, celi svet gleda v bodočnost z upanjem in korajžjo, da bo v prihodnjem novem letu nastala zarja nove dobe, katere bo obvladala svet s preljubim, trajnim mirom in upanjem v srečni vseh narodov, do pravega, dostojnega in srečnega življenja.

Stem v mislih, odbor in članstvo pevskega in dramskega društva "Domovina" kar čaka do zaključka tega leta, da započeti za vekomaj v preteklost dogodke v teh težavnih dneh, dasiravno nam je bila naklonjena znaga nad sovravniki, in da proslavi sprejem novega polno-upnega in veselega leta 1945, tekmo katerega upamo, da naklonjenost zmage vseh zatiranih narodov se bo končno uresničila s popolno znago nad vsemi sovravniki.

Zato zgoraj omenjeni društveni odbor se pripravlja za prireditelje Silvestrova večera na 31. decembra v dvorani SND na 253 Irving Avenue, Brooklyn, in na kateri, bodite prepričani, da bo vsak navzoč imel zelo prijeten in vesel večer.

Torej vsi v SND na Silvestrov večer, kjer zabava društva "Domovina" vam bo nudila zabavo do skrajne meje! Z bratski mpozdravom, Odbor.

PO ODHODU IZ NEW YORKA

Cleveland, O. — Cenjeno uredništvo "Glas Naroda" naj mi oprostijo, da se nisem oglašala poprej. Pozna je moja zahvala, ki sem jo dolžna osebju v uredništvu "G. N." Ko sem šla obiskat sina Hermana v nadi, da ga vidim preden gre na morje, kar se pa žalibog ni zgodilo, bila sem prepozna: je že odšel. Kaj sedaj? Mogoče se da še kaj storiti in zvedeti, kje da je? Obrnem se do uredništva "G. N.", katero mi je drage volje pomagalo tako, da sem še deset dni živel v upanju, da ga vidim, kar tudi nekaj zaleže. Vsa prizadevanja so bila zaman; je že odšel. Srčna hvala za vaš trud. Med tem časom sem se v družbi Mr. Anthony Svet, njegove žene Anke, in njegove matere, Mrs. Jennie Svet, vdeležila 40. letnice SNPJ slavnostnega koncerta, prizorjenega od društva št. 56 "Slovenija" in društva št. 140 "Bratska Zveza" v SND v Brooklynu, N. Y. Zelo mi je ugajal nastop pevskega zbora "Slovan". Vsakemu članu tega zbora bereš na obrazu, da je navdušen pevec in pod spretnim vodstvom. Njih pevovodja, Ignatz Hude, lahko nastopa pred najboljšo ameriško javnost, in je ponos slovenskega naroda. Zbor je sedaj obhajal svojo 30letnico obstoja. Živ vas Bog, in da bi čakali še 50-letnico (ali še več)!

Izvenredno lepe glasove posedujeta Ann Kerie in Olga Turkovich. Nastopile so v duetu in osvojile srca vseh — in tudi moje. Prav lepo je zapele mešan zbor "Domovina", pod vodstvom Anton Šubeljna, več pesmi, med katerimi je bila zame najlepša Gregorčičeva — Vjeteja ptica tožba. Nastopil je tudi Anton Šubelj in, saj veste, kadar on poje, se moraš jokati in smejati; ljudstvo ga kar naprej na oder kliče. Lep in poln užitek je bil za me ta dan. Še pesmi sem si privoščila in šla z isto družbo v nedeljo 22. oktobra v Arlington dvorano na East 8th Street, na koncert hrvatskega pevskega zbora "Jedinstvo". Tukaj zopet polno lepega petja, plesalska grupa; vse tako urejeno, kot da smo v kakšni slovanski vasi, gledamo, ko mladina raja in se veseli. Nekaj zame novega so bile partizanske pesmi s Titovo sliko v ozadju. Pesem "Ide voz", in "Partizanka" s harmoniko spremljana (kolo vmes), tako ljubko in slovansko je bilo vse, da mi nikdar ne gre iz spomina.

Ogledala sem si nekaj zanimivosti, s katerimi se New York ponosa. V uradu "G.N." sem nabrala nekaj slovenskih pesmi in se poslovila od dobrih rojakov z obljubo, da kmalu zopet pridem. Saj so

PISMO SLOVENSKEGA UJENIKA IZ DRŽAVE NEW YORK

Draga gospa Zupec:

Ravnokar sem prejel od vas nepričakovano cenjeno pismo z darilom. V zavitku so bile knjige in nekaj slaščic; najlepša vam hvala. Nadalje, gospa, vam je znano, kako sem tukaj, in drugi moji tovariši. Hrano imamo prav dobro, drugače je pa treba potrpeti; taka je usoda! Upam vendar, da pride enkrat svoboda naše Slovenije pod vodstvom slavnega maršala Tita. Vaši brati, gospa Zupec, so gotovo kje ujeti, ali pa v vojski naše Slovenije. Jaz nimam nič pisanja od mojih dragih že 21 mesecev, vsled tega sem zelo v skrbeh, da se kar pojdem ob misli. Sem vojni ujetnik, ali se imam dobro; seveda v družbi z Lahi mi ni jako všeč, ker ni so moje krvi. Zelo rad čitam slovensko ob večerih, ker po dnevi delamo vsak dan in delo ni težko. Vsaki dan prejemam časopis "Glas Naroda" in tednik "Nova Doba". Tako dan do dneva pričakujem zaželenega mira. Zdravje mi služi še dobro, tako tudi vam želim, kakor svoji materi, za katero ne vem, kje so. Prejmite moj najlepši pozdrav in vašo družino ter vaše znance v Ely.

France Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Francis Trebec.

Razveselite svojega prijatelja za Božič

Poslajte nam \$2.50 in mi mu bomo v Vašem imenu pismeno voščili božične praznike, poleg tega mu bomo poslali tudi štiri mesece "Glas Naroda."

Uverjeni bodite, da bo Vašega voščila in božičnega daru resnično vesel.

Uporabite ta naročilni listek

"GLAS NARODA"
216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

Poslajte za _____ mesece "Glas Naroda" na naslov: _____

Moje ime je: _____

Moj naslov: _____

Tukaj priložim M. O. za \$ _____

Pričnite pošiljati due _____

Za 4 mesece \$2.50; za pol leta \$3.50; za celo leto \$7.

RAZGLEDNIK

ODLOMKI IZ DOMAČEGA ČASOPISJA

Newyorški "World Telegram" se bavi v svojem članku glede nove francosko-sovjetske varnostne pogodbe z vprašanjem glede bodočega mira, in pravi da slednja pomenja za vse Francoze brez razlike strank, večjo varnost ob iztočni meji Francije. Istodolno pa tudi pristavlja, da ako francoska komunistična stranka ne bode podpirala DeGaullejeve vlade, ostanejo tudi najmočnejše trdnjave v Franciji — brez pomena...

"Journal-American" v New Yorku javlja, da je Anglija pričela z posredovanjem na Grškem šele tedaj, ko je dobila nekoliko "pomoči" od rodbine bankarjev imenom Hambro, katere rodbina ima naložene velikanske svote denarja na Grškem. Pri vsem "posredovanju" na Grškem se gre le za bodočo varnost teh denarnih vlog...

Mesečnik "American Mercury" objavlja v tozadnem članku, da se prebivalstvo Italije pripravlja na revolucijo, kajti vse prebivalstvo je razočarano glede zaveznikov, kateri niso storili prav ničesar, kar bi odstranilo zatiranje navadnega ljudstva in tudi stradanje prebivalstva. Radi tega — tako pravi dotični članek — mora priti tankaj do spremembe, kajti ljudje imajo sedaj že dovolj neizpolnjenih obljub. Storili bodo toraj potrebne korake, ne da bi pri tem potrebovali kakakega političnega vodjo ali kako politično stranko...

Bostonski "Globe" poroča, da je pomorščakje plenice še mnogo večje, kakor pomorščakje cigarete, kajti dosedaj se še ni starišem posrečilo pregovoriti dojenčke, da se odreko — slabim navadam...

"Washington Star" v Washingtonu, D. C., pravi, da so politične potežkoče v Evropi tako velike, da je vprašanje miru od dneva do dneva vedno bolj dvomljive vrednosti.

"Herald" v Bostonu, Mass., se divi dogodkom na evropski iztočni fronti, in pristavlja, da so ti dogodki divni radi tega, ker ima Nemčija več nego polovico svoje vojske na svoji fronti proti...

"Washington Post" se bavi z francoskimi lukami, katere so še vedno zasedene pa Nemčiji, in pristavlja, da se te lukke toliko časa tako vztrajno upirajo zaveznikom, ker dobivajo vse kar potrebujejo, — iz nevtralne Španje...

"Washington Star" v Washingtonu, D. C., javlja, da je v Londonu zavladała vzruženost radi rusko-francoske zveze, kajti ta jamči, da bode ruska kontrola Evrope segala vse od Rusije do Anglije...

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Kdor izmed rojakov ali rojakin se ni član tega društva, naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odbornikov za matanem pojasnila. V nesreči se šele pozna, kaj pomeni biti član dobrega društva.

TEKOM 32 LETNEGA POSLOVANJA je društvo izplačalo \$11,200. smrtnine in \$18,822. bolnine in ima v blagajni z 31. decembrom, 1943 \$17,459.23.

Naloženi denar je: \$ 8,320.00 U. S. Savings Bonds
\$ 5,000.00 Defense Bonds
\$ 4,139.23 naložen v banka

Skupno: \$17,459.23

Odbor za leto 1944:

Prodeodnik: MIHAEL UREK
189 Wyckoff Ave.,
Brooklyn, N. Y.

Podpredsed.: ANDREJ IVANŠEK
Zaplanikar: 355 Linden St., Bklyn., N. Y.

Blagajnik: ANTON CVETKOVICH
293 Seneca Avenue
Brooklyn, N. Y.

Nadzorniki:

I. FRED VELEPEC
7235 — 67th Place
Glendale, L. I.

II. VINKO ZALOKAR
71-09 — 69th Street
Glendale, L. I.

III. JOHN TURKAS
1714 Putnam Ave., Brooklyn, N. Y.

Arhivar: JOSEPH POGACHNIK, 589 Liberty Ave., Williston Park, L. I.

Društvo zbiruje vsake četrte sabote v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

HELP WANTED ::

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

BINDERY

EXPERIENCED FOOT NUMBERING

ALSO TABLE WORK

Dobra plača, 40 ur in nadurno delo, prijetne delavske razmere. Vprašajte: JOHN BINDERY

409 PEARL ST. N. Y. C.

(242-248)

Kako je Danec rešil 4 milijone Amerikancev

Einar Holboell, danski poštni uradnik. Ko je delal dolge ure, ko je sortiral božično pošto, je mislil, kako bi pomagal Slovanom... In leta 1904 je prišel prodajati božične znamke za poljubne jetike. V Ameriki so bile uvedene leta 1907 in so pomagale znatno umrljivosti za jetiko 75% in so pomagale ohraniti 4.000.000 življenj.

Toda jetika se vedno umori več ljudi med 15 in 45 let kot katerekoli druga bolezen. Vaši dolžari so nujno potrebni. Pošljite svoj prispevek še danes — prosimo.

Kupite Božične Znamke!

The National, State and Local Tuberculosis Association in the United States.

DELAVKE IŠČEJO ::

GIRLS for STOCK ROOM

GOOD SALARY — 44 HOURS

VACATION WITH PAY

Apply METROPOLITAN TOWEL CO.

1047 — 48th AVE.

LONG ISLAND CITY

(247-253)

ŠIVALKE na KORZETIH

Izvežbane ali neizvežbane na oblekah v PRODAJALNI KORZETOV

Stalno delo, prijetne delavske razmere

Vprašajte: MOLLYS CORSET SHOP

239 EAST 14th ST. N. Y. C.

(248-254)

RELIEF — GIRL

HOME FOR THE AGED

IN N. Y. CITY — GOOD SALARY

AND FULL MAINTENANCE—YOUR OWN PRIVATE ROOM—PLEASANT SURROUNDINGS AND IDEAL WORKING CONDITIONS. — CALL SUPT. SA 2-8397

(243-249)

DEKLETA — GIRLS

LIGHT FACTORY WORK

DOBRA PLAČA — NADURNO DELO

Stalna bodočnost. Prijetna okolica. Lahka vožnja. — Zgledite se pri: MR. BLAU, 16 EAST 17th ST., N. Y. C.

8th Floor or Phone CR 7-8855 (245-251)

:: HELP WANTED

ŠIVALKE NA ROKE

\$24 NA TEDEN

FLOOR GIRLS \$22 — 5 DNI NA TEDEN

37½ URE TUDI NEIZKUŠENE

Vprašajte pri: ARELL CO.

22 WEST 21th ST. N. Y. C.

(242-248)

FINGER WAVE MANICURIST

43 ur, stalno delo, dobra plača, prijetne delavske razmere. — Ob sredah zaprto

Vprašajte: LARRY and LAURA

7207 AUSTEN ST. FOREST HILLS, L. I. Phone BO 8-1597

(243-249)

SALES GIRLS

COUNTER GIRLS

Among pleasant, clean surroundings

Good pay — Chance for Advancement with a bright future

W. T. GRANT CO.

162-17 JAMAICA AVE. JAMAICA, L. I.

(244-250)

STEAMER and CUTTER

ODLIČNO PODJETJE — DOBRA PLAČA — IZVRSTNA BODOČNOST

LAHKA VOŽNJA. MRS. REICHER, JR. Telefonirajte: GL 5-4437 (244-250)

Pisana Mati

Spisal: J. F. MALOGRAJSKI

(34)

Od tistih dob, ko ji je bila mačeha prepovedala, da se ne sme več shajati z Nejcetom in da ne sme hoditi več k sosedovim v vas, se je čutila še bolj osamljena, še bolj nesrečno. Vse drugo bi bila bolj lahko prenašala nego to. Njena otroška duša je čutila, da so ji sosedovi dobri in zato jih je tudi ona tako rada imela. Marsikdaj, kadar je bila žalostna, kadar ji je bilo doma nezgodno, da bi zatekla tja in vselej je dobilo tam njeno otožno srce razvedrilo. V prejšnjih časih celo pa, ko je bila še njena mati živa, je bila pri sosedovih kakor doma. Z Nejcetom sta bila od rane mladosti vedno skupaj. Kakor bratec in sestra sta se imela rada in če ni bila ona pri sosedovih, je bil pa Nejcet pri njih. Navadila sta se bila drug na drugega in nič čudno ni bilo torej, da ga je zdaj tako pogrešala. Trdosrčnost mačehina je segala tako daleč, da ji ni bilo dovolila, da bi bila smela v šolo ali iz šole hoditi z njim. Morala se ga je povsod izogibati in ako jo je kdaj v šolo ali iz šole grede ogovoril, je bežala pred njim, ker je Tonica pazila nanjo in se je bala, da bi je ta ne zatožila pri materi.

Danes se je bila že nekolikokrat spomnila Nejceta. Bog ve, s kom se igra! Morda celo s Tonico! Nanjo pa se še znisli ne! Skoro huda je bila nanj pri tej misli. Ah, zakaj, zakaj ne sme tudi ona tja med druge otroke, zakaj se ne sme ona veseliti, kakor se vesele drugi? . . .

Čim dalje težje ji je postajalo pri srcu. Čim dalje burnejše so postajale njene želje, da bi mogla v stran, v stran od tod . . . Koprneče so se vpirali njeni pogledi proti nebu, kakor bi za trdno upala, da pride pomoč od tam gori . . . Kar jo pokliče nekdo za njenim hrbtom po imenu. Bila je tako zatopljen v svoje misli, da je le na pol slišala in da ni spoznala glasu. Preplašena skoči po koncu.

Malakarjevo posestvo je delil od sosedovega plot iz smrekovih rant. Nejcet, ki je vedel, da se ga Anica samo zaradi tega izogiblje, ker se mora, se je bil priplazil po tistem do plotu, potaknil glavo med kola ter jo poklical.

"Kaj pa delaš tukaj?" jo je vprašal, ko se je bila zasukala na okoli.

Anica pa je prešinil še večji strah, ko se prepričala, da je Nejcet. S tresočim glasom ga začne prositi:

"Oh, Nejcet, pojdi no v stran! Kaj ti nisem že povedala, da ne smem govoriti s teboj? Bog ne daj, če bi videl mati! Tepli bi me in tebe tudi, če bi te dobili, zato pojdi!"

Deklici je bilo na jok, a Nejcet je bil danes jako svojeglaven. Ni je ubogal, ampak je odgovoril:

"Kaj misliš, da se jaz kaj bojim? Veš, tisto tvojo mater bi jaz natepel, če bi jo mogel! Pa jo tudi bom, kadar bom velik. Zato jo bom, ker me je bila udarila tistikrat po glavi in ker tebe zmeraj tepe!"

"Oh, molči, Nejcet, pa beži, beži od tod!"

"Saj pojdem precej, toda malo moram vendar govoriti s teboj, ko že tako dolgo nisem. Veš, Anica, v šolo in iz šole bi pa vendar lahko hodila z mano! Saj nisva skregana!"

"Da bi me Tonica zatožila!"

"Tisto Tonico bom tudi še po hrbtu nabunkal enkrat!"

"Bog varuj!"

"Bom jo, bom! . . . Kaj bi se tako bala tiste tvoje matere, ki tvoja prava mati še ni ne!"

"Oh, jej, molči vendar! Če bi slišal kdo!"

Anica se je tresla po vsem životu od strahu, Nejcet pa se ni menil za njeno bojazn in ni odjnjel.

"Ni ne tvoja prava mati!" ponovi odločno. "Pa vprašaj, kogar hočeš, da ni! Samo pisana mati in mačeha je in zato nima nobene pravice, tepiti te; tako so naš oče rekli!"

"Nejcet, prosim te, pojdi!"

"Eh, kaj, saj nihče ne vidi!"

Ali komaj je bil Nejcet izgovoril te besede, pa je uzrl Malakarico, ki se je bližala urnih korakov od hiše sem. Malo je zastrmel in prvi hip ni vedel, kaj mu je storiti. Toda zavse se kmalu.

"Beži, Anica!" zakliče in jo odkuri proti domu.

Anica pa ni prišlo na um, da bi bila bežala. Tega ni bila navajena. Saj bi ji ne bilo nič pomagalo. Mačeha bi bila pa pozneje znesla nad njo svojo jezo. No, zdaj bi bežati ne bila mogla, tudi če bi hotela. Otrpili so ji bili vsi udje, ko je bila ugledala mačeho in kakor okamenela je stala na svojem mestu ter čakala, kaj jo doleti.

Za Malakarico pa je bilo dovolj, da je videla Anico z Nejcetom skupaj. Živela je še vedno v zmoti, da se da srčno nagnjenje pregnati s silo, računila je še vedno na to, da bo Nejcet sklenil z njeno hčerjo prijateljstvo, akoravno se je vsak dan lahko prepričala, da je ne mara. Opustiti ni mogla misli, da nastane iz otroškega prijateljstva pozneje kaj drugega in njena jeza na Anico je bila tem večja, ker je bila prepričana, da bi se Nejcet oprijel Tonice, če bi njene pastorkine ne bilo.

Od daleč že je dvigala pesti, lica pa so ji bila zaripljena in iz oči ji je švigal srd, da jo je bilo grozno videti. Anica je vedela, da jo čakajo novi udarci, a premaknila se ni in črhnila ni nobene besedice. Tudi jokala ni. Ne solze, ne prošnje bi ne bile ganile trdosrčne mačeha, zato je čakala vdano kakor jagnje, ki se ne ustavlja, ko ga ženejo v mesnico. Samo njeno srce je trepetalo, trepetalo v grozni bridkosti. In ta dušna bol uboge deklice je bila tolika, da skoro še čutila ni, ko ji je segla kruta mačeha z levico v lase, z desnico pa jo bila po licih, po ustih in kamor je priletelo.

(Dalje prihodnjič.)

Ukradeni Jezušček . . . Božična povest

Spisal Jakob Kneip

Lenka je bila mlajša ko jaz in je v šoli sedela za nekaj klopi za menoj. Njene velike oči, njena temna polt, njena hoja in njene kretnje niso bile take kakor pri drugih. Lenka je sedela na koncu klopi in če se je naglo sklonila iz klopi, če so ji njene debele, rjave kite padle po hrbtu, nisem mogel odmakniti oči od nje.

Še rajši sem jo gledal pri igri. Nobena ni bila tako priročna in poskočna, nobena se ni tako divje in razposajeno igrala ko ona. A časih so se ji sredi igre vile solze in zahtela je in divje je cepetala z nogami. Resnično, Lenka je bila svojska deklica in meni se je zdel lepša kot vse druge deklice v vasi. A učitelj je prav strogo ravnal z njo; zakaj, Lenka je bila brez očeta in njena mati, ki je bila dninarica, ni utegnila paziti nanjo. Večkrat pa sem opazil, da je učitelj preveč strog z njo. Kadar jo je pokaral in kaznoval, je po več ur molče in trmasto sedela v svoji klopi in nobene besede ni bilo moči spraviti iz nje. Ah, učitelj ni razumel nobene šale! Saj, ali ni bila Lenka najboljša v šoli? Kdo je znal tako pravilno in točno odgovarjati na vsa vprašanja ko ona? Vedno je imela izbrano družbo prijateljic krog sebe, ki so se je zvesto držale in jo slušale, ko da bi bila starejša ali višjega stanu.

Župnik, močnejši star gospod, ki mu je njegov obraz ličil podobno nebeskega Očeta nad velikim oltarjem, je bil jako dober Lenki in se je večkrat prišerno smejal njenim posebnim vprašanjem in odgovorom. Videti je bilo, da mu je Lenka prav posebno prišla k srcu. Prišel je pa dan, ki mora govoriti o njem. Tega dne se je nekaj tako čudovitega zgodilo z Lenko, da imam tisto uro še danes vso živo pred seboj.

Župnik je za božič pripravil veliko presenečenje za vso vas: ko smo prišli v cerkev k polnočnici, je stal v kotu poleg glavnega oltarja betlehemske hlevček z jasicami. Marija in Jožef sta bila skoraj naravne velikosti, a v jaslih, na otepu slame, je ležal Jezušček in svetel žarek z velike zvezde je sijal prav v hlevček, naravnost v jasli. Tudi ovčke so bile krog jasli in glavi vola in osliča sta zvedavo gledali skozi dvoje lukenj v steni nizdol na Dete. Z zdaj za hlevom pa so bili pastirci, ki so hiteli po poti med palmami proti hlevu. Stara Barba, pobožna vdova brez otrok, je na svoji smrtni postelji, kar se je pozneje zvedelo, zapustila cerkvi denar za ta čudež. In vse to je bilo tako lepo in za nas vas nekaj tako izredno novega, da te polnočnice ne bodo nikoli pozabili ljudje, ki so bili ko jaz tedaj, tisti božič v cerkvi.

Na sveti dan popoldne smo šli, ko vsako leto, dol v župno cerkev, kjer so bile litanije. A radi novih jaslje so bile še večernice v naši cerkvi. Mi, otroci, naj bi stali krog jaslic in peli, a godbeniki naj nas spremljajo na klarinete, trobente in violine.

Ko je bilo konec litanij v župni cerkvi, so že po vsej župniji govorili o jaslicah in mnogo ljudi je tistega jasnega, milega zimskega popoldne romalo v našo malo cerkvico k svečanim večernicam.

Tedaj pa, ko smo vsi veseli hiteli k cerkvi, nam je prišla nasproti pastirjeva žena in je kriknila:

"Jezušček so ukradli!"

"Jezuščka?"

"Jezuščka, ki je ležal v jas-

licah. Kar naenkrat ga ni bilo več. Nihče ne vem, kam je izginil.

Mi fantje smo takoj zdrevelj navkreber in v cerkvico. Zakaj, ta novica se nam je zdelala tako strašna, da je nismo mogli razumeti in smo se hoteli prepričati, ali je resnična. Ko smo dospeli do cerkve, je pravkar stekel cerkovnik brez klobuka na glavi preko pokopališča v šolo. Ob cerkvenih vratih pa smo dobili nekaj žensk, ki so se razburjeno razgovarjale.

Stopili smo v cerkev in smo z grozo spoznali, da so bile jaslice zares prazne. Stekli smo v šolo, kjer se je na stopnicah pravkar pojavil učitelj s cerkovnikom. Veliko otrok je že čakalo pred šolo: dekleta in žene so radovedno prihajale iz hiš. Tedaj pa je iznenada prišlo nekaj otrok, ki so zakričali:

"Lenka sedi v seniku zadaj za napajališčem in ima Jezuščka v naročju."

Strahno me je zadelo: ko da bi mene samega zalotili pri takem dejanju. Vroče in mrzlo me je spreletavalo in od groze sem se tresel, kajle se bo zgodilo z Lenko.

"Ali ste jo videli na lastne oči?" je vprašal učitelj otroke.

"Videli — vsi štirje. In pri njej so Lizika, Špela in Klara."

"Kaj takega je pač samo Lenki podobno," je dejal učitelj. "Saj sem zmeraj trdil, da je satan v tem dekletu." In strahotna grožnja se mu je pojavila na obrazu.

Nato se je odpravil kar sprejeto k napajališčem, prva sta bila učitelj in cerkovnik. Tudi jaz sem stopal zadaj s fanti, a meni je bilo, ko da bi me peljali k obsodbi. Že vnaprej sem se bal, kaj bomo zagledali v seniku.

A ko smo prišli tjakaj, smo slišali, da so dekleta pela in potem smo videli Lenko, kako je sedela na leseni kladi sredi senika in njene tri prijateljice so bile zraven nje. Mahoma pa so deklice utihle: brez dvoma so zagledale sprejeto, ki se je grozeče pomikala po polju proti njim. Razkropile so se in zbežale za senik.

In tako je obsedela Lenka sama na kladi in je strmela v nas. Pravkar je zahajalo sonce. Škrilasto rdeče so padali žarki čez njive. In senik, senena kopica in Lenka, ki je sklonjene glave sedela na kladi — vse je bilo preplavljeno z rdečo lučjo.

Videl sem, kako so obstale Lenkine oči in se povečale. In mahoma je naglo pokrila s predpasnikom nekaj, kar je držala v naročju in je hotela zbežati z drugimi deklicami vred. A tedaj je bil že učitelj za njo.

"Stoj!" je zavpil, "stoj! Ne boš nam ušla!" In že je bil cerkovnik tik nje, zgrabil jo je za roko in ji potegnil gola Jezuščka izpod predpasnika.

Vsi smo se strnili krog Lenke, ki je stala pred nami povešenih rok in oči.

"Vse slabo sem ti že prisodil, Lenka," je rekel učitelj, "a da si tako hudobna, vendarle nisem mislil. Te je prav napaden zločinski božji rop, rop vprico Najsvetejšega, kar si ti zagrešila. Zdaj pa moraš

nazaj k cerkvi! Kazen boš že dobila."

In ko je Lenka še zmeraj nepremično stala pred nami, jo je cerkovnik močno zgrabil za roko in jo potegnil naprej. Videl sem le njeno sklonjeno glavo in njen blede, prestrašeni obrazek. Jako sem se pa čudil, da nisem videl nobene solze. Nasprotno — njeno lice je bilo ko okorelo in kot bi bila mrtva, se je spustila vleči cerkovniku po stezi.

Ko smo bili blizu vasi, smo videli ljudi, ki so stali ob cesti in so nas pričakovali. Otroci so govorili o hudih kaznih, ki bodo brez dvoma zadele Lenko.

Tedaj se je zgodilo nekaj nepričakovane: s steze, ki vodi od župnišča navkreber v vas, je stopil župnik. Videl sem, kako je kar obstal, a se nam nato počasi bližal.

Sprejeto se je ustavil in župnik je vprašal s svojim spokojnim glasom:

"Kaj pa imate? Ali se je mali kaj zgodilo?"

"Zgodilo? Nič," je zavpil cerkovnik. "Hudoben, ničvreden otrok je to. Vsa šola, vsa vas bo radi nje na slabem glasu."

In zdaj sta poročala o vsem zdaj učitelj, zdaj cerkovnik. — Meni je ves čas divje utripalo srce prav do vratu in moje oči so pozorno strmle v župnikov obraz. Videl sem, kako so bile njegove poteze spočetka resne in žalostne. A ko je nato učitelj povedal, kako je Lenka z Jezuščkom v naročju sedela v seniku na kladi in kako so one tri prepevaje skakale krog nje, je na župnikovo lice legel veder smehljaj. In potem sem nenadoma zagledal, kako se je mala, bela Lenkina ročica oprijela črnega talarja,

BOŽIČNO VOŠČILO

vsem mojim dragim faranom, sorodnikom, prijateljem in znancem, posebno pa slovenskim fantom po logerijah in pa pevskim zborom, želim blagoslovljene božične praznike in skorajšnji mir v Novem letu.

Rev. Pius J. Petric, župnik

New York, N. Y.

kakor da išče pomoči. In ničesar drugega ni bilo videti ko to zbegano, onemoglo ročico, ki je iskala varstva. Za hip je bilo vse tiho, nato je župnik položil svojo roko Lenki na glavo in dejal:

"Kaj si pa mislila storiti z Jezuščkom, Lenka? Zakaj si ga pa vzela iz hleva?"

Tedaj so se prve solze potočile iz Lenkinih oči in ihtje je povedala, držeč se opiroč za talar: "Jaz sem se — hotela — z Jezuščkom — samo malo — igrati — ajatutaja — pa ga dati — spet — nazaj . . ."

Župnik je prikinjal in smehljaj se je spremenil v radosten in glasen smeh.

"Mislim," je dejal cerkovnik in učitelju, "da ta stvar ni tako huda, kakor je videti. Leprepostite meni vso zadevo. Lenka bo nekoč prav dobra mamica, ki ji bo Bog podaril mnogo otrok, s katerim se bo mogla igrati ajatutaja. Ne dajmo si lepega, božičnega praznika."

nika motiti s tem razburjenjem!"

Pristopil je k cerkovniku, mu vzel Jezuščka iz rok in rekel:

"Tako! Zdaj naj Lenka nese Jezuščka spet nazaj k Mariji in Jožefu in naj ga položi v jaslice."

Potem ga je dal Lenki v roko, jo prijel za drugo roko in šel z njo skozi vas in v cerkev.

Molče in obotavljaje sta šla cerkovnik in učitelj za njima. Mi otroci smo bili pa kar veselo ganjeni. Zakaj, župnikove besede so nam bile ko evangelij in čebljali smo vso pot in šli z njima nazaj do cerkve. Ko smo stopili vanjo, smo utihnili in občutili smo svečan praznik. Zakaj, videli smo, kako je župnik vodil Lenko k hlevu, kako je Lenka pokleknila in položila Jezuščka na slamnato posteljico. Nato je bilo njeno lice vse srečno in blaženo.

Slovensko Pevsko in Dramatično Društvo

"Domovina"

VAS VABINA

ZABAVO na SILVESTROV VEČER

(V NEDELJO, 31. DECEMBRA, 1944)

V SLOVENSKEM DOMU, 253 Irving Avenue,

Brooklyn, N. Y.

ZA PLES BO IGRAL IZVRSTEN ORKESTER

Vstopnina \$1.—, Tax je vključen.

Se priporoča —

"Domovina"

HELP WANTED ::

The War Man Power Commission has ruled that no one in this area now employed in essential activity may transfer to another job without statement of availability.

WOODTURNERS
CABINETMAKERS
Stalno delo sedaj in po volji — dobra plača — 40 ur na teden — podružna plača čez 40 ur — prijazne delavske razmere
CARMICHAEL
141 W. 20th ST. N. Y. C. (244-250)

SUPERINTENDENT
ZA APARTMENT HOUSE
Dobra plača, stalno delo, prijazne delavske razmere
Vprašajte: ARLEIGH OFFICE
29-19 — 21st AVE., ASTORIA, L. I. Phone RA 8-4311 (244-250)

MEN WANTED for FACTORY WORK
NARODNO POZNANA
Družba PONTJA LAHKO ALI TEŽKO DELO
DOBRA PLAČA IN DOBRE DELAVSKE RAZMERE
PRILOŽNOST ZA NAPREDEK
POVOJNA BODOČNOST
Apply
OAKITE PRODUCTS INC.
22 THAMEN ST. BROOKLYN, N. Y. (247-238)

MILLHANDS — MIXERS (POROČEN)
TOVARNA ZA TISKARSKO ČRNILO
Visoka plača — Nadurno delo
Izborna bodočnost
Apply Manhattan Office for U.S.E.S. Release
JOHN P. CARLSON INC.
420 CARROLL ST. B'KLYN (244-250)

NEW YORK WAR FUND
FOR OUR OWN — FOR OUR ALLIES

DELAVCE IŠČEJO ::

FIREMAN — PORTER
\$35 NA TEDEN IN SOBA
Stalno, Prijetne delavske razmere
Vprašajte:
3150 ROCHAMBEAU AVE., BRONX
Phone OL 5-7756 (248)

SHEET METAL WORKER
EXP'D. BLOWER-TYPE WORK
PLEASANT WORKING CONDITIONS
STEADY
Phone After 6 P. M.
GR 7-8326 (244-257)

UPHOLSTERER
FOR CUSTOM WORK
TO TAKE CHARGE OF SMALL SHOP — FINE OPPORTUNITY
Apply:
H. R. COONS
316 EAST 61st ST. N. Y. C. (242-248)

STRONG YOUNG MEN
FACTORY WORK
75c Hr. to Start — 40 Hrs. Week
Chance for Advancement
Apply Only Monday to Friday
RELIABLE LITHOGRAPH PLATE CO., 17 VANDEWATER ST. N. Y. C. (242-248)

VACUUM CLEANER MEN
We can use a Mechanic, Butler, Handle Man, Assembler. — Must have experience, Vacation with pay, steady work with a good salary and pleasant working conditions.
METROPOLITAN VACUUM CLEANER CO., 1686 BOSTON RD., Bronx
Phone DA 3-7854 or DA 3-4057 (244-250)

AUTO MECHANIC
SVOJE ORODJE
Stalno delo — Povoljna prilžnost
DOBRA PLAČA ZA PRAVEGA MOŽA
PILGRIM GAS STATION
1041 CONEY ISLAND AVE., Cor. Foster. — BMT Train to Newkirk St.
Phone MA 6-4700 (240-248)

MEN for STOCK ROOM
DOBRA PLAČA — 5 DNI NA TEDEN
POČITNICE 3 PLAČE
Vprašajte:
METROPOLITAN TOWEL CO.
1047 — 49th AVE.
LONG ISLAND CITY (247-253)

:: HELP WANTED

PRESSMAN
Vesikozni izkušeni na
VERTICAL IN KLUGE PRESSES
MAKE UP
Izvrstna bodočnost — Dobra plača
SOLHEAR PRINTING CO.
80 GREENWICH ST. N. Y. C.
Please see MR. BERGMAN (248-251)

FACTORY HELPERS — TRUCK HELPERS — ESSENTIAL INDUSTRY
Dobra plača — Nadurno delo — Stalno delo — Izvrstna bodočnost — Prijazne okolice.
H. M. RUBIN CO.
10th STREET & 38th AVE., L. I. City
Vprašajte za Mr. Sacks, Ph. ST 4-4200. (244-250)

YOUNG MEN
SOME HIGH SCHOOL EDUCATION
Learn one of the best paying trades in America
"OFFSET PRINTING"
Full Pay While Learning — 40 Hours
1½ All OVER
PHILO, 400 W. 34th ST. N. Y. C. (244-250)

PRVOVRSTNO DELO ZA PRVOVRSTNE MOŽE
SHEETMETAL — IRONWORKERS
MECHANICS in za HELPERS
Priložnost za učenje dobre stroke. Dobra plača in lep prostor za delo in bodočnost v mirnem času.
FRIED STEEL
528 E. 119th ST. N. Y. C. (244-250)

WIRE ROPE SPICERS
Stalna delo — Visoka plača
FOR SLINGS AND CARGO NETS
ESSENTIAL
Vojno delo z bodočnostjo v mir. času
GENERAL FABRICATORS
2357 E. 104th ST. B'KLYN
Brighton Line to Neck Road Station
Phone DE 2-4432 (244-250)

MOLDERS — MACHINE HANDS
LUMBER HANDLERS
ODLIČNA DELAVNICA ZA LESNE IZDELKE
Visoka plača. Mnogo nadurnega dela
Izvrstna bodočnost, Prijazna okolica
ECKENROTH
901 EAST 5th ST. N. Y. C. (245-251)

GENERAL MAINTENANCE MAN
PRIROČEN Z ORODJE
Visoka plača, prilžnost za delo v mirnem času. — Vprašajte:
PHILO
460 W. 34th ST. N. Y. C. (244-250)